

חדש: אנשי קומאנדו על אופנועים (משאל) משגיחים על עבודת הזנוסעות, הפועלות בכבישים הבינעירוניים

נות חמיני). אין כל פרובוקציה מצד הנהגים, ושום רמז המתפרש כנגוד. דבר שני הבטוח עבורן — הוא הכסף. גבר האוסף יצאנית באמצע היום, במכונית שלו, בעלת מספר הניתן לזיהוי — לא יפס תכן בשום דבר. הוא ישלם לה כפי שנידברו. גם המיקרים המעטים של שוד זר נוסעות, בוצעו על-ידי כנופיות, ובלילה. מהן שעות עבודתן? מעשר בבוקר אנחנו פה, הן מספרות. "זה עבודה הכי טובה על הכביש. אפשר להצליח לעשות 200 לירות כל יום. היינו לוקחות 20-25 לירות. הם באים הרבה. אוטו אחרי אוטו."

(ובאמת, הצילומים במשאל, שצולמו ממרחק במצלמת טלפוטו, במשך זמן קצר לערך, מיאמי שבאמת יש הרבה הרבה מכוניות האוספות וזנוסעות).

"אני הייתי בהתחלה עובדת פה לבד, סיפרה אחרת. "אחר כך הייתי עובדת עם חברה שלי, שרה, שאני מכירה אותה עוד מהוצלארץ. עכשיו באות הרבה בחורות, וזה לא טוב. גם עכשיו מיתון, ולא כל כך משלמים טוב."

יותר ויותר זנוסעות התחילו לאכלס את צידי הכבישים. יותר ויותר מריבות החלו לפרוץ ביניהן. ויחד עם זאת הלכו ריחחיהן וקטנו. היה ברור שמישהו צריך להשליט סדר בכלן. ואז הופיעו בתל-אביב, רכובים על אופנועים, הסרסורים.

במקום ערסים רגילים, הלוקחים מהיצאניות את ריחחיהן, הם הפכו לערסנועים.

אנשי קומאנדו האלה, על אופנועים מרובי-האביזרים, החלו לאט לאט לפעול בן כל השטח. ארבעה אנשי קומאנדו ידועים רוכבים על ארבעה אופנועים הלך לחזור לאורך המסלול, הכולל קטע מכביש נתניה: בין רחוב ז'בוטינסקי לגשר הירקון. שניים אחרים עומדים בקירבת תחנות האוטובוסים, משגיחים מקרוב על המתרחש בשטח. ומוסיפים לחבריהם אינפורמציה מעודכנת על כל אירוע מיקצועי: איזו זונה תפשה איהו קליינט, לאן נסעה ומתי היא חוזרת. האופנוענים מקפידים להימצא בקירבת מקום, על כל צרה שלא תבוא, וכדי ששכספם לא ייגזל.

"לא יכולות לעשות קניצים!"

מספר אחד מחברי כנופיית קומאנדו הסרסורים: "אנחנו, יעני כל החברה פה, שומרים על הזונות. למה? למה אנחנו לא רוצים שיעשו להן בלבלולים. חוץ מזה אנחנו לא פרייארים. צריך לעמוד להן על הראש, לבחורות האלה, כי כל יום כל בחורה מתחייבה מהערס שלה בערך מאה לירות, וקונה בזה כל מיני דברים לא חשובים. מבזבזת סתם את הכסף במספרות ובבתי-קפה, וגם בורחת מהעבודה כדי לשחק קלפים."

"עכשיו, כשהן יודעות שאנחנו שומרים במקום, הן לא יכולות לעשות קניצים. וגם אחרי כל פעם אנחנו לוקחים ממנה את הכסף, ועושים עליה חיפוש. באמת, אי אפשר להאמין אפילו כשהן אומרות את האמת." לא זו בלבד שהם עוסקים בעיסוק השפל ביותר שאפשר להעלות על הדעת, הם מעימרים פני צדיקים:

"אם לא אנחנו, היו באות אחרות ולוקחות לבחורות האלה את כל הפרנסה."

איהו טובילב. מרוב טובילב הם עוקבים אחריה, בודקים עליה, ולוקחים ממנה כל פרנסה שהיא קיבלה — לפני שהם מרשים לה לחזור לכביש ולהמשיך לעבוד — בהשגחתם.

מה אומרות על כך בנות-הסותם? "אני לא יכולה לטבול את כל הליכלוך הזה," אמרה רחל. "כל זמן שהבחורים לא היו מתערבים לנו בחיים, הכל היה טוב. מיום שהם התחילו לשמור עלינו עם אופנועים, ולרדוף אחרי כל מכונית שלוקחת אותנו, אני לא מרגישה טוב. לא טוב לי לדעת שהולכים אחרי ורואים כל מה שאני עושה. הכי מרגיז אותי שתמיד אחרי שאני יורדת ממכונית, בא אלי אחד החברים של הערס שלי ועושה לי חיפוש. הוא לוקח לי את הכסף כאילו אני מחביאה מהחבר שלי. אבל כל זה לא מספיק להם, למלוכלכים האלה. הם גם תמיד רבים ביניהם. לפני איהו שבוע, ככה 10 ימים, הם הלכו פה מכות עם ערסים של בחורות אחרות, שרצו שגם הן יעבדו במקום."

"אני חושבת, מסבירה רחל, "שאם הם לא היו מתערבים לנו בעסקים שלנו, אז זה היה הולך יותר טוב. עכשיו, אחרי הדיקות האלו, הקליינטים לבד מפחדים, ובי עיקר בגלל איהו מלוכלך אחד. הוא נסע על אופנוע אחרי החברה שלו שהיתה בתוך פרייבט. בזמן שהוא עקב אחריה עם האופנוע שלו, הוא לקח את המספר של המכונית

וזה עבודה הרבה יותר בטוחה. ראשית, — המשטרה. קשה ביותר להאשים בשידול לדבר עבירה שתי חברות המטיילות לצד הכביש באמצע היום.

ובפרט שאין כאן כמעט שידול. הגברים נעצרים מרצונם הטוב, פותחים את הדלת ולוקחים איתן את הנערות (ראה סדרת תמונות

ולאן הן לוקחות את האדונים הללו? שלוש אפשרויות: או שהן מפנות את ה' מכוניות לשביל צדדי, מוכר, ובטוח. ונש' ארות במכונית; או שיש להן לא רחוק חדר, מיבנה הרוס, או צריף; אפשרות שלישית: בחיק הטבע.

מבחינת בטחונן האישי של הזנוסעות,

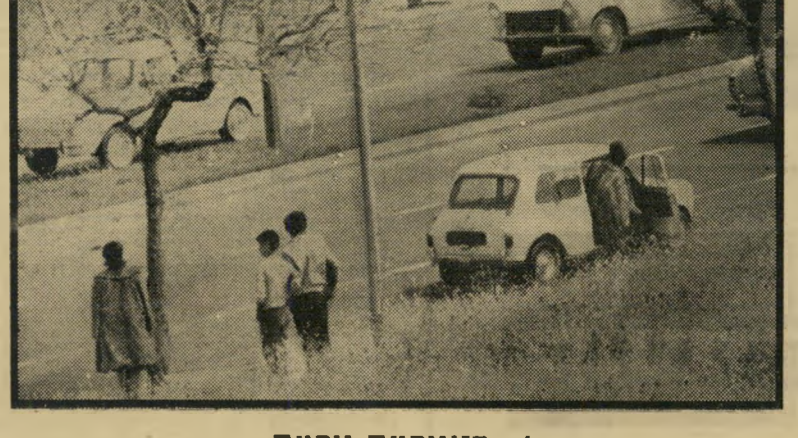
1. המכונית נעצרת

2. ויכוח על מחיר

3. הנהג פותח

4. הזנוסעת נוסעת

ש קירומה בעולם. במקום סוסים — יש כבר מכוניות. במקום יצאניות-רחיב יש כבר מיזם זנוסעות. אבל התופעה החדשה הם הסרסורים-הנוסעים.

"אין אימון בבגאדם" מתלונן אחד הממרועים האלה. "הבחורות שלנו נוסעות במכוניות עם אנשים, ואחר כך מה הן עושות? לא מביאות לנו את הכסף."

כדי שלא תעונה לעשות דברים כאלה, התחילו הסרסורים של הזנוסעות להצטייד, אחד אחרי השני, באופנועים מצועצים ככל האפשר, והם דוהרים לאורך הקו, להשגיח שעבודתן של יצאניות-הרכב תתנהל בסדר. ואין הסרסורים משיגים את האמפנועים ה' יפים שלהם? כמובן שמריחחיהן של הזנוסעות. ובעזרתם הם עוקבים אחריהן — כדי שיוכלו לקבל מהן עוד יותר כסף. כדי שיוכלו לקנות רכב יותר משוכלל. כדי שיוכלו לעקוב אחריהן עוד יותר טוב. והתוצאה — נוסע האוסף יצאנית למכור ניתו, שומע לא פעם אופנוע נוסע אחרי. זה לא שוטרת-נועה. זהו קומאנדו הסרסורים הממונעים על משמרתו.

"שלא יהיה משעמם"

איך פועלת בכלל כל הזנות הממונעת? זירת-הפושע הוא כביש בינעירוני הסמוך לעיר. בינעירוני — כדי לתפוס שם גברים הנוסעים מעיר לעיר, ומחפשים טרף לדרך. אבל קרוב — כדי שגם האדונים מן העיר הסמוכה יוכלו להגיע לשם בנקל, מבלי ל' בזבז את זמנם ואונם.

לצידו הכביש, או על המדרכה, אם יש, עומדות הנערות. לבד או בקבוצות? "תלוי", הסביר אחד משומריהן, "אם הן חברות טובות, הן מטיילות ביחד. שלא יהיה להן משעמם. השאר מטיילות לבדן. ואז יור הן מכוניות עוצרות."

מה הן עושות כדי לעצור מכוניות? מרימות את היד? "חס וחלילה!" נזעקה אחת מהן, במעיל פרווה מפלסטיק אמיתי. "אם אני רימתי, עוד יחשבו שאני טרמפיסטית!"

החברה שלה צוחקת נורא: "מאז שהיה עם הסטרונג'יטי, כל אחד מפחד לאסוף בחורות שרוצות טרמפי". נורא משעשע אותה הרעיון שמישהו עלול לחשוב אותה לתלמידת ה' אוניברסיטה.

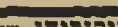
"אנחנו ככה עומדות לנו, מטיילות לנו, וזה בסדר. הם עוצרים."

למען האמת הם עוצרים במרחק כמה מטרים, או אם הגברת ניגשת אליהם — מתחילים לדבר. אם לא, הם ממתניגים כמה דקות, צופרים קצת בעצבנות, ואז נותנים גז, וממשיכים לנסוע. בצורה כזאת אין שום אי-הבנות בין הזנוסעות והמסיעים שלהן. מהן הזנוסעות?

בניגוד לשיטות העתיקות של המקצוע הכי עתיק בעולם, כאן שיטות הצייד (ההרדני) הן שונות. ראשית: הזנוסעות פועלות ביום. מכמה סיבות. הפשוטה ביותר, בלילה, זה לא הולך: יש מעט מכוניות, ורבים הנמצאים בשעות כאלה על הכבישים ממהרים הביתה, ולא נעים לבהורה לעמוד בלילה במרחב הפתוח, ובעיקר — לא רואים מי קרב. רואים רק זוג פנסים. זה יכול להיות במיקרה הטוב בעל-עם-אשתו, במיקרה הרע — אוטו מש' טרה. או מי צריך את כל הסיבוכים האלה? חוץ מזה, כמו שהסבירה זנוסעת בגאווה אמיתית, "אצלנו באים קליינטורה הכי טובה. אנשים כבובים!" הסיבה היא לא רק זו.

כמו אצל מועדונים אקסקלוסיביים, הנמצאים רחוק — כדי שיגיעו אליהם רק בעלי-רכב, הגם שברור שסתם הולך-רגל מיסכן לא יגיע זנוסעות: אבל הסיבה העיקרית לסוג הלקוחות הזה — היא שעות עבודתם היומיות.

"כל מיני אנשים חשובים. עם קרחת. מי משרדים" כמו שמסבירה אחת. הם אדונים היוצאים ל'שיבות', או סתם יוצאים להסת' קצת-הרים, או, במיקרים יותר מעטים, אנשי עסקים הנוסעים מחוץ לעיר, מנצלים את ה' ההזדמנות הבלתי-צפויה לפעמים, להתהולל קצת בדרך, באין רואה.

"עם חברה שני מחוצלארץ"

בניגוד לסיפוריהן של היצאניות ה' רגילות, על גברים מסכנים, גלמודים, כאן הסיפורים שונים. בדרך כלל גברים קשישים יותר. כנראה רובם נשואים, מצב כלי טוב ובדרך כלל עמדה חברתית. משום כך הם גם יבואו למצוא את הזנוסעות ב' כבישים, כדי לא להסתכן בכך שמישהו יב' חין בהם כשהם ניגשים לזונה בעיר עצמה. כאן, למרות הכביש הפתוח, והשמש הזורחת באור בהיר — הכל דיסקרטי מאד.